

“मीठे बच्चे- मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवाको तिमीलाई धेरै सोख हुनु पर्छ। तर यो सेवाको लागि स्वयंमा गहन धारणा हुनुपर्छ।”

प्रश्न:- आत्मा मैलो कसरी बन्छ? आत्मामा कुनचाहिँ मैला चढ्छ?

उत्तर:- मित्र-सम्बन्धीहरूको यादबाट आत्मा मैलो बन्छ। पहिलो नम्बरको मैला हो देह-अभिमानको, त्यसपछि लोभ, मोहको मैला सुरु हुन्छ, यी विकारहरूको मैला आत्मामा चढ्छ। फेरि बाबाको याद बिर्सिन्छ, सेवा गर्न सकिदैन।

गीत:- तुम्हारे बुलाने को जी चाहता है...

ओम् शान्ति। यो गीत धेरै राम्रो छ। बच्चाहरूले सुनिश्चित पनि गर्छन्- हजुरले भनेको सुनेर यो ज्ञान सुनाउने मन हुन्छ। याद त बच्चाहरूले गर्छन्, यो पनि आवश्यक छ, कसैले याद गर्छन् होला र मिलेका पनि होलान्। भनिन्छ करोडौँमा कोही आएर यो वर्सा लिन्छन्। अहिले त बुद्धि धेरै विशाल भएको छ। अवश्य पाँच हजार वर्ष पहिले पनि बाबा राजयोग सिकाउन आउनु भएको हुनु पर्छ। सबै भन्दा पहिले त यो सम्झाउनु छ- ज्ञान कसले सुनाएको थियो, किनकि यो नै ठूलो भूल हो। बाबाले सम्झाउनु भएको छ सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि गीता हो हिन्दूहरूको शास्त्र। केवल मनुष्यले यो भूलेका छन्- सर्व शास्त्रमयी गीता कसले उच्चारण गर्‍यो र त्यसबाट कुनचाहिँ धर्म स्थापना भयो? तर गायन अवश्य गर्छन्- हे भगवान् हजुर आउनु होस्। भगवान् त अवश्य आउनु नै हुन्छ- नयाँ पावन दुनियाँको रचना गर्न। दुनियाँका नै त पिता हुनु हुन्छ नि। भक्तहरूले गायन पनि गर्छन्- हजुर आए त सुख मिल्छ वा शान्ति मिल्छ। सुख र शान्ति दुई चीज हुन्। सत्ययुगमा अवश्य पनि सुख पनि हुन्छ। बाँकी सबै आत्माहरू शान्ति देशमा हुन्छन्। यो परिचय दिनु पर्छ। नयाँ दुनियाँमा नयाँ विश्व रामराज्य थियो। त्यसमा सुख हुन्छ तब त रामराज्यको महिमा छ। त्यसलाई रामराज्य भनिन्छ भने यसलाई रावण राज्य भन्नु पर्छ किनकि यहाँ दुःख छ। त्यहाँ सुख छ, बाबा आएर त्यहाँको लागि सुख दिनु हुन्छ। अरू सबैलाई शान्तिधाममा शान्ति प्राप्त हुन्छ। शान्ति र सुखका दाता त बाबा नै हुनु हुन्छ नि। यहाँ छ अशान्ति, दुःख। त्यसैले बुद्धिमा यो ज्ञान टप्कनु पर्छ, यसमा अवस्था धेरै राम्रो हुनु पर्छ। हुन त साना बच्चाहरूलाई पनि सिकाइन्छ तर अर्थ त बुझाउन सकिदैन, यसमा गहन धारणा चाहिन्छ। जो कसैले फेरि प्रश्न सोध्यो भने सम्झाउन पनि सकोस्। अवस्था राम्रो चहिन्छ। नत्र कहिले देह अभिमानमा, कहिले क्रोध, मोहमा गिरिरहन्छन्। लेख्छन् पनि- बाबा, आज म क्रोधमा गिरें, आज म लोभमा गिरें। अवस्था मजबुत भयो भने गिर्ने कुरा नै हुँदैन। धेरै सोख हुन्छ- मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गरौं। गीत पनि धेरै राम्रो छ- बाबा, हजुर आउनुभयो भने हामी धेरै सुखी हुनेछौं। बाबालाई जसरी पनि आउनु पर्छ। नत्र पतित सृष्टिलाई पावन कसले बनाउँछ? कृष्ण त देहधारी हुन्। उनीहरूको वा ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको नाम लिन सकिदैन। गायन पनि गर्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्। त्यसैले तिनीहरू सँग सोध्नु पर्छ यो तिमीहरूले कसको लागि भनेका हो? पतित-पावन को हुनु हुन्छ र उहाँ कहिले आउनु हुन्छ? पतित-पावन उहाँ हुनु हुन्छ, उहाँलाई बोलाउँछौं भने अवश्य पनि यो पतित दुनियाँ हो। पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ। पतित दुनियाँलाई पावन कसले बनाउनु हुन्छ? गीतामा पनि छ- अवश्य भगवानले राजयोग सिकाउनुभयो र यी विकारहरूमाथि विजय प्राप्त गरे। काम महाशत्रु हो। सोध्नु पर्छ- यो कसले भन्यो मैले

२०७५ मंसिर १२ बुधबार २८-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

राजयोग सिकाउँछु, काम महाशत्रु हो? यो कसले भन्यो- म सर्वव्यापी हुँ? कुन शास्त्रमा लेखिएको छ? कसलाई भनिन्छ पतित-पावन? के पतित-पावनी गंगा हुन् वा अरू कोही छ? गान्धीजीले पनि भन्दथे पतित-पावन आऊ। गंगा त सदा हुन्छ नै। त्यो कुनै नयाँ होइन। गंगालाई त अविनाशी भनिन्छ तर केवल तमोगुणी तत्त्व बनेपछि त्यसमा चन्चलता आउँछ। बाढी आइदिन्छ, आफ्नो मार्ग छाडिदिन्छ। सत्ययुगमा त सबै धेरै नियमित चल्ल। थोरै वा धेरै वर्षा आदि पर्न सक्दैन। त्यहाँ दुःखको कुरा हुँदैन। त्यसैले बुद्धिमा यो रहनु पर्छ कि पतित-पावन हाम्रो बाबा नै हुनु हुन्छ। पतित-पावनलाई याद गर्दा भन्दछन्- हे भगवान्, हे बाबा। यो कसले भन्यो? आत्माले। तिमीले जानेका छौ पतित-पावन शिवबाबा आउनु भएको छ। निराकार अक्षर अवश्य राख्नु पर्छ। नत्र साकारलाई मान्छन्। आत्मा पतित बनेको छ, यो भन्न सकिदैन कि सबै ईश्वर हुन्। अहम् ब्रह्मस्मि (म ब्रह्म हुँ) वा शिवोहम् (म शिव हुँ) भन्नु कुरा एउटै हो। तर रचनाको मालिक त एकै रचयिता हुनु हुन्छ। हुन त मनुष्यले अरू कुनै लम्बा-चौडा अर्थ लगाउँछन्, हाम्रो कुरा त हो नै सेकेन्डको। सेकेन्डमा बाबाबाट वर्सा प्राप्त हुन्छ। बाबाको वर्सा हो स्वर्गको राजाई। त्यसलाई जीवनमुक्ति भनिन्छ। यो हो जीवनबन्ध। सम्झाउनु पर्छ- अवश्य जब उहाँ आउनु हुन्छ तब हामीलाई स्वर्गको, मुक्ति-जीवनमुक्तिको नै वर्सा दिनु हुन्छ। त्यसैले लेखिन्छ मुक्ति जीवन-मुक्तिदाता एक हुनु हुन्छ। यो पनि सम्झाउनु पर्छ। सत्ययुगमा हुन्छ नै एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म। त्यहाँ दुःखको नामै हुँदैन। त्यो हो नै सुखधाम। सूर्यवंशी राज्य चल्ल। फेरि त्रेतामा हुन्छ चन्द्रवंशी राज्य। अनि द्वापरमा पनि इस्लामी, बौद्धी आदि आउँछन्। सारा पार्ट निश्चित छ। एक बिन्दु जस्तो आत्मामा र परमात्मामा कति पार्ट लेखिएको छ। शिवको चित्रमा पनि यो लेख्नु पर्छ- म ज्योतिर्लिङ्गम् यति ठूलो छैन। म त तारा जस्तै हुँ। आत्मा पनि तारा हो, गायन पनि गर्छन् भृकुटीको बीचमा चम्कन्छ अजीब सितारा... त्यसैले त्यो आत्मा नै ठहरियो। म पनि परमपिता परम आत्मा हुँ। तर म सुप्रिम, पतित-पावन हुँ। मेरो गुण अलग छ। त्यसैले गुण पनि सबै लेख्नु पर्छ। एकातिर शिवको महिमा, अर्कातिर श्रीकृष्णको महिमा। विपरीत कुरा छ, अक्षर राम्रो सँग लेख्नु पर्छ जसले गर्दा मनुष्यले राम्रो सँग पढेर बुझ्न सक्नु। स्वर्ग अनि नर्क, सुख अनि दुःख, चाहे कृष्णको दिन र रात भन वा ब्रह्माको भन। सुख र दुःख कसरी चल्ल- यो तिमीलाई थाहा छ। सूर्यवंशी हुन् १६ कला, चन्द्रवंशी हुन् १४ कला। ती सूर्यवंशी सम्पूर्ण सतोप्रधान, अनि ती चन्द्रवंशी सतो। सूर्यवंशी नै फेरि चन्द्रवंशी बन्छन्। सूर्यवंशी त्रेतामा आए भने अवश्य चन्द्रवंशी कुलमा जन्म लिन्छन्। लिन त राजाई पद लिन्छन्। यो कुरा बुद्धिमा राम्रो सँग राख्नु पर्छ। जो जति यादमा रहन्छ, देही-अभिमानि बन्छ त्यति धारणा हुन्छ। उसले सेवा पनि राम्रो गर्नेछ। स्पष्ट गरेर कसैलाई सुनाउँछन्- हामी यसरी बस्छौं, यसरी धारणा गर्छौं, यसरी सम्झाउँछौं, यस्तो-यस्तो विचार सागर मंथन गर्छौं- अरूलाई सम्झाउनको लागि। सारा समय विचार सागर मन्थन चलिरहन्छ। जसमा ज्ञान छैन उनीहरूको कुरो भिन्नै छ, धारणा हुँदैन। धारणा हुन्छ अनि सेवा गर्नु पर्छ। अहिले त सेवा धेरै वृद्धि हुँदै जान्छ। दिन-प्रतिदिन महिमा वृद्धि हुँदै जान्छ। फेरि तिम्रो प्रदर्शनीमा पनि कति आउँछन्। कति चित्र बनाउनु पर्ने छ। धेरै ठूलो मण्डप बनाउनु पर्छ। हुन त यसमा बुझाउनको लागि एकान्त चाहिन्छ। हाम्रो मुख्य चित्र हो नै वृक्ष, गोला र यो लक्ष्मी नारायणको चित्र। राधा-कृष्णको चित्रबाट त्यति बुझ्न सक्दैनन्, यी को हुन्? यस समय तिमीलाई थाहा छ- हामीलाई बाबाले यस्तो पावन बनाइरहनु

२०७५ मंसिर १२ बुधवार २८-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
भएको छ। सबै त एकै रूपले सम्पूर्ण बन्दैनन्। आत्मा पवित्र हुन्छ, बाँकी कहाँ सबैले ज्ञान धारणा गर्छन् र!
धारणा भएन भने सम्झिइन्छ यसले कम पद पाउँछ।

अहिले तिप्रो बुद्धि कति तीक्ष्ण भएको छ, नम्बरवार त हरेक क्लासमा हुन्छन् नै। कोही तीक्ष्ण, कोही मन्द,
यो पनि नम्बरवार छ। यदि कोही राम्रो मानिसलाई तेस्रो दर्जाको सम्झाउनेवाला भएमा उसले सम्झिन्छ यहाँ
त केही पनि छैन। त्यसैले पुरुषार्थ गरिन्छ राम्रो मानिसलाई सम्झाउनको लागि राम्रै दिन सकियोस्। सबै एक
समान पास त हुँदैनन्। बाबा सँग त लिमिट छ। कल्प-कल्प यो पढाइको परिणाम निस्कन्छ। मुख्य ८ पास
हुन्छन्, फेरि १००, फेरि हुन्छन् १६ हजार, अनि प्रजा। त्यसमा पनि धनवान्, गरिब, सबै हुन्छन्। बुझिन्छ—
यस समय यो कुन पुरुषार्थमा छ? कुन पद पाउन लायक छ? शिक्षकलाई थाहा त हुन्छ। शिक्षकमा पनि
नम्बरवार हुन्छन्। कुनै शिक्षक राम्रो भएमा सबै खुशी हुन्छन्— यिनले पढाउँछन् पनि राम्रो, प्यार पनि राम्रो
सँग गर्छन्। सानो सेन्टरलाई ठूलो त कोही ठूलो टिचरले नै त बनाउँछन् नि। कति बुद्धिले काम लिनु पर्छ।
ज्ञानमार्गमा अति मीठो बन्नु पर्छ। मीठो तब बनिन्छ, जब मीठा बाबा सँग पूरा योग हुन्छ, अनि धारणा पनि
हुन्छ। यस्ता मीठा बाबा सँग धेरैको योग छैन। बुझ्नेकै छैनन्— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर बाबा सँग पूरा योग
लागाउनु छ। मायाका तुफान त आउँछन् नै। कसैलाई पुराना मित्र-सम्बन्धी आदि याद आउँछन्, कसैलाई
के याद आइरहन्छ। त्यसैले मित्र सम्बन्धी आदिको यादले आत्मालाई मैलो बनाइदिन्छ। मैला पर्नाले फेरि
अस्थिर हुन्छन्, यसमा अस्थिर हुनु छैन। यो त मायाले गर्ने हो, मैला पर्ने पनि हामी माथि हो। होलीमा मैला
पर्छ नि। हामी बाबाको यादमा रह्यौं भने मैला रहँदैन। बाबालाई बिर्सियो भने पहिलो नम्बरमा देह-
अभिमानको मैला पर्छ। त्यसपछि लोभ, मोह आदि सबै आउँछन्। आफ्नै लागि मेहनत गर्नु छ, कमाई गर्नु
छ अनि फेरि आफू समान बनाउने मेहनत गर्नु छ। सेवाकेन्द्रमा सेवा राम्रो हुन्छ। यहाँ आए भने भन्छन् म
गएर प्रबन्ध गर्नेछु, सेवाकेन्द्र खोल्नेछु, यहाँबाट गएपछि खलास। बाबाले स्वयं पनि भनिदिनु हुन्छ तिमिले
यी सबै कुरा बिर्सिन्छौ। यहाँ त भट्टीमा रहनु पर्छ, सम्झाउन सक्ने लायक नभएसम्म। शिवबाबाको त सबै
सँग मीठो सम्बन्ध छ नि। बुझ्न सक्नुहुन्छ— कुन प्रकारको सेवा गर्छन्। स्थूल सेवाको प्रतिफल अवश्य प्राप्त
हुन्छ। धेरैले दिल देखि सेवा गर्छन्। तर विषय त छन् नि। त्यस पढाइमा पनि विषय हुन्छन्। त्यसैगरी यो
रूहानी पढाइमा पनि विषय छन्। पहिलो नम्बरको विषय हो याद, त्यसपछि पढाइ। अरू सबै छन् गुप्त। यो
ड्रामालाई पनि बुझ्नु पर्छ। यो पनि कसैलाई थाहा छैन— १२५० वर्ष हरेक युगमा हुन्छ। सत्ययुग कति समय
थियो, ठीक छ, त्यहाँ कुनचाहिँ धर्म थियो? सबै भन्दा धेरै जन्म यहाँ कसको हुनु पर्छ? बौद्धी, इस्लामी
आदिले यति जन्म कहाँ लिन्छन् र! कसैको बुद्धिमा यी कुरा छैनन्। शास्त्रवादीहरू सँग सोध्नु पर्छ—
हजुरहरूले भगवानुवाच कसलाई भन्नुहुन्छ? सर्व शास्त्रमयी शिरोमणी त गीता हो। यहाँ पहिले देवी-देवता
धर्म थियो। उनीहरूको शास्त्र कुनचाहिँ हो? गीता कसले उच्चारण गर्नु भएको हो? कृष्ण भगवानुवाच त
हुन सक्दैन। स्थापना र विनाश गराउनु त भगवानको नै काम हो। कृष्णलाई भगवान् भनिदैन। बरु उनी
कहिले आए? अहिले कुन रूपमा छन्? शिवबाबाको विपरीत कृष्णको महिमा अवश्य लेख्नु पर्छ। शिव
हुनु हुन्छ गीताका भगवान्, उहाँबाट श्रीकृष्णलाई पद प्राप्त भएको हो। कृष्णका ८४ जन्म पनि देखाउँछन्।
पछि गएर ब्रह्माको गोद लिइएको चित्र पनि देखाउनु पर्छ। हाम्रो बुद्धिमा मानौं ८४ जन्मको माला
लगाइएको छ। लक्ष्मी-नारायणका पनि ८४ जन्म अवश्य देखाउनु पर्छ। रातमा विचार सागर मन्थन गरेर

२०७५ मंसिर १२ बुधबार २८-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

विभिन्न विचार चलाउनु पर्छ। सेकेन्डमा जीवनमुक्ति प्राप्त हुन्छ। यसको लागि हामीले के लेख्ने? जीवनमुक्ति भनेको स्वर्गमा जानु हो। त्यो पनि जब स्वर्गका रचयिता बाबा आएर उहाँका बच्चा बनेपछि। तब नै स्वर्गको मालिक बनिन्छ। सत्ययुग हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ। यो कलियुग हो पाप आत्माहरूको दुनियाँ। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ। त्यहाँ माया रावणको राज्य नै हुँदैन। हुन त त्यहाँ यो सारा ज्ञान रहदैन तर म आत्मा हुँ, यो शरीर वृद्ध भयो, यसलाई अब छोड्नु छ— यो त ख्याल रहन्छ नि। यहाँ त आत्माको पनि ज्ञान कसैमा छैन। बाबाबाट जीवनमुक्तिको वर्सा प्राप्त हुन्छ। त्यसैले याद पनि अवश्य उहाँकै गर्नु पर्‍यो नि। बाबा आज्ञा दिनु हुन्छ— मनमनाभव। गीतामा यो कसले भन्यो— मनमनाभव? मलाई याद गर अनि विष्णुपुरीलाई याद गर— यो कसले भन्न सक्छ? कृष्णलाई त पतित-पावन भन्न सकिदैन। ८४ जन्मको रहस्य पनि कहाँ जानेका छन् र! त्यसैले तिमीले सबैलाई सम्झाउनु पर्छ। तिमीले यी कुरालाई बुझेर आफ्नो र अरू सबैको कल्याण गर्‍यो भने तिमी मान धेरै हुन्छ। निडर (निर्भय) भएर जहाँ-तहाँ घुमिराख। तिमी छौ धेरै गुप्त। ठीक छ, ड्रेस बदलेर सेवा गर। चित्र सदैव साथमा रहोस्। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा सँग योग लगाएर अति मीठो र देही-अभिमानि बन्नु छ। विचार सागर मन्थन गरेर पहिला स्वयं धारणा गर्नु छ फेरि अरूलाई सम्झाउनु छ।
- २) आफ्नो अवस्था मजबुत बनाउनु छ। निडर बन्नु छ। मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर्ने सोख राख्नु छ।

वरदानः— स्वराज्यको सत्ताद्वारा विश्व राज्यको सत्ता प्राप्त गर्ने मास्टर सर्वशक्तिमान भव

जो यस समयमा स्वराज्य सत्ताधारी अर्थात् कर्मेन्द्रियजित छ, उसले नै विश्वको राज्य सत्ता प्राप्त गर्छ। स्वराज्य अधिकारी नै विश्व राज्य अधिकारी बन्छ। त्यसैले चेक गर— मन-बुद्धि र संस्कार जुन आत्माका शक्तिहरू हुन्, आत्मा यी तीनैको मालिक छ? मनले तिमीलाई चलाउँछ या तिमीले मनलाई चलाउँछौ? कहिल्यै संस्कारले आफू तर्फ त खिचिदैन? स्वराज्य अधिकारीको स्थिति सदा मास्टर सर्वशक्तिमान हो, जसमा कुनै पनि शक्तिको कमी हुँदैन।

स्लोगनः— सर्व खजानाहरूको चाबी— “मेरो बाबा” साथ छ भने कुनै पनि आकर्षणले आकर्षित गर्न सक्दैन।